

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i dr. sc. Sanje Otočan, članica vijeća, uz višeg sudskog savjetnika – specijalistu Srđana Papića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja N. P., S., kojeg zastupaju opunomoćenici V. F. i I. M., odvjetnici u Odvjetničkom društvu F. & M. d. o. o., S., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi poništenja tuženikovog rješenja o ostvarivanju prava na pristup informacijama, na sjednici održanoj 25. studenoga 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Tužba se uvažava.

2. Poništava se rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područni ured S. KLASA: 471-01/19-02/392, URBROJ: 513-07-17-19-05 od 17. rujna 2019. i rješenje Povjerenika za informiranje KLASA: UP/II-008-07/20-01/134, URBROJ: 401-01/06-20-1 od 24. veljače 2020.“

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem tuženika odbačena je kao nedopuštena tužiteljeva žalba izjavljena zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu vezanom za postupanje i provedbu nadzora nad radom odvjetničkog ureda.

Tužitelj u tužbi tvrdi da se na pravo na pristup informacijama pozvao obzirom da mu je informacija nužna za vođenje ponavljanja postupka pred Općinskim sudom u Splitu. Tvrdi da odvjetnik nije izdao račun za obavljene usluge zastupanja u određenom parničnom predmetu jer to nije ni mogao pa da su sve radnje tog odvjetnika pravno ništave i da ne proizvode nikakve pravne učinke. Navodi da je na njegov zahtjev zaprimio odgovor da se radi o poreznoj tajni što je protivno Zakonu o pravu na pristup informacijama. Tvrdi da je tražio podatak kada je stranci izdan račun za obavljene odvjetničke usluge, kada je izvršena isplata po računu, na temelju kojeg pravnog posla i koje su mjere poduzete od nadležnog tijela, znači da je tužitelj tražio pravo na pristup pojedinoj ispravi i to baš predmetnom računu. Tvrdi da je

tuženik povrijedio zakonske odredbe obzirom da mu je uskraćeno pravo na pristup informaciji. Stoga predlaže poništiti tuženikovo rješenje i rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnog ureda S.

Tuženik u odgovoru na tužbu ostaje kod pobijanog rješenja iz razloga navedenih u obrazloženju tog rješenja te se poziva na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13. i 85/15. – dalje ZPPI). Navodi da se u ovom predmetu radi o traženju tužitelja da ga tijelo kojem je podnio zahtjev za provođenje poreznog nadzora izvijesti o svom postupanju po tom zahtjevu. Tvrdi da nije nadležan odlučivati o žalbama zbog nedonošenja rješenja o prigovoru nadležnih tijela prema drugim posebnim propisima i da se u predmetnom slučaju ne primjenjuje ZPPI. Stoga predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Kako tužitelj osporava samo primjenu prava, činjenice su nesporne, a stranke nisu izričito zahtijevale održavanje rasprave (čl. 36. st. 4. ZUS-a), Sud je, bez održavanja rasprave, na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (čl. 55. st. 3. ZUS-a), ocijenio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

U dokaznom postupku sud je uzeo u obzir činjenice utvrđene u postupku donošenja pobijanog rješenja te je izvršio uvid u dokumentaciju koja prileži spisu tuženika.

Iz spisa proizlazi da je tužitelj podnio tuženiku žalbu zbog neodlučivanja o njegovom zahtjevu vezanom za postupanje i provedbu nadzora nad radom odvjetničkog ureda, a zbog neizdavanja računa stranci u vezi zastupanja u predmetu Općinskog suda u Splitu. Tuženik je u žalbenom postupku ocijenio da se u predmetnom slučaju ne radi o zahtjevu za pravo na pristup informacijama već o traženju tužitelja da ga tijelo kojem je podnio zahtjev za provođenje poreznog nadzora izvijesti o svom postupanju po tom zahtjevu, time da i sam tužitelj tvrdi da se ne poštuju njegova prava kao zainteresirane stranke.

Po ocjeni ovog suda, tuženik je pravilno odbacio tužiteljevu žalbu kao nedopuštenu jer se u predmetnom slučaju ne primjenjuju odredbe ZPPI-a odnosno ne radi se o zahtjevu za pristup informacijama u smislu odredbi ZPPI-a.

S obzirom da se u predmetnom slučaju ne primjenjuju odredbe ZPPI-a, pravilno je tuženik primjenom odredbe članka 114. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ 47/09. – dalje ZUP) odbacio tužiteljevu žalbu kao nedopuštenu.

Slijedom navedenog, tuženik je pravilno primijenio odredbe ZPPI-a i ZUP-a te je ovaj sud, na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U Zagrebu 25. studenoga 2020.

Predsjednica vijeća
Lidija Rostaš, dipl. iur., v.r.